

Lidia Eberle, Marek Konopka, Zofia Sulgostowska, Dorota Szlifirska

---

Od redakcji

Informator Archeologiczny : badania 7, 5-6

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Jak co roku od siedmiu lat przedstawiamy środowisku naukowemu rezultaty badań wykopaliskowych polskich ekspedycji archeologicznych w Polsce i na świecie. Siedem lat to już okres, który upoważnia do porównań. Widoczna jest na przykład duża stabilizacja ilości prowadzonych badań /w 1973 r. stanowisk w Polsce 320, w innych krajach-9/ jak i w proporcji ilości wykopalisk, prowadzonych przez poszczególne instytucje. W identycznie zredagowanym materiale informacyjnym mogą one nasuwać niekiedy mylne wnioski. Od kilku lat np. ilość komunikatów przedstawionych przez Instytut Historii Kultury Materialnej PAN obejmuje ca 10%, muzeów ca 35%, prac sygnowanych przez konserwatorów archeologicznych również ca 35% /proporcje te są inne jeśli za kryterium weźmiemy źródło finansowania/. Odzwierciedlają one jednak w prawidłowy sposób stworzony przed kilkunastu laty schemat podziału funkcji poszczególnych placówek archeologicznych. Instytut prowadzi więc badania na stanowiskach o najbardziej istotnym znaczeniu, podejmuje często prace szerokopłaszczyznowe, przy zastosowaniu najnowszych metod badawczych. W "Informatorze Archeologicznym" znajduje to swoje odzwierciedlenie choćby w objętości komunikatów obejmujących często kilka stron /por. dla przykładu sprawozdania z prac w Iwanowicach, Grzybianach czy Sandomierzu z innymi/. Natomiast muzea i konserwatorzy, a także ostatnio w coraz większym stopniu pracownie archeologiczne RP. PKZ prowadzą przede wszystkim prace ratownicze i zabezpieczające /choć i te placówki, chyba słusznie, nie odziewają się niekiedy od podjęcia wieloletnich wykopalisk podstawowych/.

Badania takie wobec ogromnej ilości odkryć przypadkowych, zwłaszcza na budowach i przy realizacji obiektów przemysłowych są niezbędne dla ochrony zabytków archeologicznych i zdaniem, że w proporcjach ilościowych przeważają.

Założeniem edycji "Informatora Archeologicznego" jest objęcie badań prowadzonych przez wszystkie instytucje w Polsce i tylko w takim ujęciu wydawnictwo to ma sens. Informacja o badaniach niezależnie od ich źródła finansowania, od przyczyn ich podjęcia i od instytucji, która je firmuje, powinna interesować również wszystkich naukowców i organizatorów prac badawczych.

Nowością w "Informatorze Archeologicznym - badania 1973 r." jest udział w edycji jako samodzielnych partnerów Generalnego Konserwatora Zabytków i Pracowni Konserwacji Zabytków, co jest wyrazem nowej struktury organizacyjnej w zakresie ochrony zabytków w resorcie kultury i sztuki. Tom ten przynosi także

stosunkowo obszerny rozdział "Uzupełnienia" obejmujący zarówno 1972 jak i 1971 rok. Świadczy to jednoznacznie, że "Informator" prezentuje jedynie ca 98% prac podejmowanych w jednym sezonie badawczym, a także o tym, że nie wszyscy rozumieją jeszcze w pełni społeczną korzyść z informowania o wynikach prowadzonych wykopalisk. Redakcja starała się w dalszym ciągu utrzymać założenia programowe poprzednich tomów, aby nieprzemyślanymi zmianami nie naruszać ciągłości i powstałej już tradycji. Dlatego też zawarte w poprzednich notach od redakcji uwagi co do formy nadsyłania komunikatów są i będą w dalszym ciągu aktualne.

Tradycyjnie już Redakcja pragnie na koniec podziękować instytucjom, które umożliwiły wydanie "Informatora Archeologicznego" za udział w jego finansowaniu i pomoc organizacyjną w zbieraniu materiałów oraz wszystkim autorom komunikatów i prowadzącym badania za ich terminowe nadesłanie.